

בני-טובים דתיים שעסקה בפריצות, בגניבות ובבילויים אסורים - איך הם צמחו?

גברברים בכיפות סרוגות

דתי, שערב קלפים בביתה הפך בסופו של דבר לערב של הוללות פרועה, בה בשעה שאביה עמד אותו יום וגאם בהתרגשות מעל דוכן הכנסת על ירידת היוזר בישר אל סיפור אחר נסוב על בנו של אחד הרבנים הפולארניים בתל-אביב, שבדירתו נערכים משחקי פוקר קבועים, המסתיימים בשעות הקטנות של הלילה. אחד המשחקים האלה אף הסתיים, לא מכבר, בשערורייה שטושטשה ברגע האחרון. היה זה לאחר שאחד הנוגות המשחקים הפסיד סכום גבוה, והאשה איימה כי תפרסם ברבים על משחקי הקלפים הנערכים בדירת בן הרב, אם לא יחזור לה ולבעלה הסכום שהפסידו.

★ ★ ★

אזהרה בחשיכה

מה רע בכך? הרי בילוי במועדון לילה, או במישחק קלפים, הוא בילוי מקובל על כל חלקי האוכלוסייה. אלא של ובו הצטבר הדת, אלה זה עבירות המורות על צויה הדת והמוסר. הצעירים המתפסים לצורות אלה של בילוי, חונכו במוסדות דתיים קפדניים, וברגע שהם עוברים על איסור קלויסטי, הם כבר מכנים מבחינה נפשית לבצע עבירה חמורה יותר. אין זו אלא שאלה של זוף, עד שהם מסתכנים במעשים פליליים, האופייניים לכנופיות הד גברברים ובניהטובים. דוב שפיגל, למשל, ה ה ידוע בין חבריו כ"חולה הגה" — אהב לסחוב מכוניות לטיולים.

שלושת העצורים של השבוע אינם, לפי כל הסימנים, אלא ניגנים ראשונים של תר פעה זו, וכבר עתה ברור לגמרי שהם לא יהיו האחרונים. על כך יכולה להעיד סצנה שאירעה השבוע ולא זכתה לטום פירסום: הפעמן צילצל בדירתו של העתונאי הד תל-אביבי שלמה אביחי. אשתו פתחה את הולת. בחדר-המדרגות החשוך עמדה דמות גברית. "שלמה בבית?" שאלה הדמות. ה אשה השיבה בשלילה, והדמות הסתלקה כי לעומת שהופיעה — בחושך.

למטה הצטרף הגבר הצעיר לכניווג, וי שניהם המתינו ליד פתח הבית. חלפה שעה ארוכה ואביחי — עתונאי דתי מזוקן, ש פירסם אותו בקר כתבה ארוכה בדיעות אחרונות על כנופיית בני-הטובים הדתיים — לא חזר הביתה. השניים החליטו לא להמתין יותר, עלו שנית אל דירתו, מבלי להדליק את האר בחדר-המדרגות. טוב צילצל הפעמן בדירת העתונאי, וי ש פתחה אשתו. "תגידי לשלמה להפסיק להשמיץ את קולו בעניין הזה", הזהירו אותה, "זה טובתו ולטובת אשתו וילדיה". אחריכך הסתלקו השניים. האשה המבוהלת הבחינה רק בדבר אחד — בכיפה שעל ראשה.

כי שלושת העצורים לא היו בודדים. ידוע, שהיו רק חק מתבורה גדולה הר

כמבקר מושבע בכמה ממקומות הבילוי של פה-תל-אביב של תל-אביב. בקבוצה זו של צעירי בני-ברק מתבלט גם בנו של רב צבי איזשאף הוא ממנהר בכל ערב פנוי תל אביבה.

בין צעירים אלה מתפשטת והולכת גם האופנה של ערבי קלפים. הם דומים בכל אלה הנוגים בנגנים אחויים, בהבדל אחד: הם אינם נערכים בלילות-שבת, אלא במוצאי שבתות ובערבים אחרים בשבוע. בערבים כאלה מתגלגלים סכומי כסף גבוהים, והם מצטיינים באווירה הרחוקה מאוד מלהתקרא דתית.

אחד הסיפורים הנפוצים בקרב החוג ה דתי הנוצץ מספר על בתו של חברי-כנסת

בילתה בכליף. אפשר היה לזהותם כדתיים רק בגלל עתונאי העובד בין היתר גם ב יומון דתי. יתר הגברים בחבורה הסירו את כיפותיהם בחוץ. נידמה היה כי הרעש ש הקמה הקבוצה בא לחפות עליהם. אך עד הרגשת אייהן חות, שהעיקה עליהם. אך עד מהרה התברר כי הם פשוט הרגישו את עצמם במיעוץ-הלילה כמו בבית.

הח לא ניסו כלל להסתיר את העובדה שהם דתיים ומנהלים בבית אורח-חיים דתי מובהק. "אבל מה לעשות", ניסתה להסביר אחת הצעירות, שושנה ריון, פקידה בחברת ב טוח תל-אביבית, "אנו תיים בעולם פתוח, קוראים הכל ויוזעים הכל וקשה לעמוד בפני הפיתוי שבבילויים אלה. בהתחלה היה

דתי במועדון-הלילה כליף: חידוש בנוף הארץ

ג נוה, ואפילו התביישנו. אבל לאט-לאט התחלנו לראות שהו טבעי. היום אנו אפילו לא חושבים על כך. זה רגיל. ערב אחד בשבוע מוקדש לביקור במועדון-לילה. שנה ניגש אחד הגברים שבבורה, ובמחזה תיאטרלי ולרקוד, כאילו להרגיש: "ראו, איננו שונים מאחרים!" יופה ישבו בצורה. הוא: כיפה סרוגה לראשו, כוטח ונראה כאחד שביקור במועדון-לילה נהשב אצלו לזכר ברת: יפה, לעומת זאת, נראתה נבוכה במקצת. היא גים לא הסכימה למסור את שם משפחתה. "רק לעתים אני הולכת למועדון-לילה ואני לא רוצה שידעו על ביריה.

שהיתה לבושה שלמה הדוקה, נראתה כנער-זוהר וזין על דבר, אף שהיא עובדת כפקידה במרכז מפלגה דתית ב, ואביה, כפי שסיפרה, נמנה על העסקים החשובים זו. חברה, אלי גלס, 24, גר בפתח-תקוה, עובד כמכר תחרושות. לא היה איכת לו לגלות את שמו לפירסום: חברי יודעים על כך בין כה וכה. גם הורי, שהם קיצוניים. הם השלימו עם זה."

★ ★ ★

מישחקים אסורים

רק צעירים ונוגות דתיים המתגוררים בתל-אביב החלו רים בכילוי ערביהם במועדון-לילה. אפילו בבני-ברק, כמיצור הדת בישראל, מתארגנות קבוצות של צעירים הנוסעים לתל-אביב הסמוכה, כדי לבלות ערב במועדון-נייברק עצמה יודעים לספר על צעירים המבקרים בליל-מתי-הכנסת הממלאים את העיר הדתית, ואילו במוצאי-מזרים לתל-אביב לבלות. ביניהם מפורסם נהגו הצעיר ג דתי, שהוא מתושביה המכובדים של העיר, אשר ידוע

העולם האסור

נשקף בי חלון-הר אווה: תמונות עירטול של מועדון-לילה.

בה יתר, גם אם יתר אנשי החבורה לא היו מעורבים בפרשת הפריצות והגניבות, הרי בכל זאת ראו את עצמם די מעורר בים, כדי לצאת להגנת חבריהם העצורים, ולאיים על עתונאי שלא יעז להמשיך ולג לות את מעשיהם.

אך האיומים לא יעזרו. כי גם מבלי ש עתונאים יגלו חריצות או יזומה יתרה, אפשר לצפות לכך, שבעתיד הקרוב יתפסו מעללי הגברברים הדתיים מקום חשוב בי עתונים. אולי עד כתי כך, שהמטרה תקים תחנה חדשה בבני-ברק, ושר הדתות יאלץ לחפש פתיחה חדשה לנאומיו.

כאן חונכו

שניים מבין שלושת הצעירים שנעצרו ה שבוע. עד כה התגאו הדתיים בכך, שבת-הספר שלהם, והחינוך הדתי שהם מעניקים, מחנכים את צעיריהם מפני הנעים הפוקדים את הנוער החילוני. אולם חומת הדת הת מוסטה אף היא ובתוך שורות תלמידי המוסדות הדתיים צמח דור של גברברים, שאינם שונים, לחיוב או לשליה, מן הנוער החופשי.